

ESTORELL, s' (Lloseta, Mall. 9, f-11)

Esturel en distr. de Canarossa a. 1230 (QUADRADO, *Conq.*, II, 261); documentat l'any 1241 per J. Capó Vilallonga (*Hist. de Lloseta*, I, 105); *honors d'E.* 1259 (ROSSELLÓ V., *Alaró XIII*, 133) i *Torrent d'E.* 1316 (id. ib., 137); Binimelis diu que Jaume II (1276-1311) ordenà que l'aigua d'aquest lloc fos canalitzada per una siquia cap a la vila d'Inca, i no es va fer (*N. Hist.*, IV, 156).

Nom de dues possessions i d'un torrent, un dels cursos d'aigua més llargs de l'illa. També és el nom d'uns terrenys prop de la vila d'Ariany (20, g-3). Podem admetre que va començar per ser el nom del torrent (conegut també per Tnt. d'Almadrà) aplicat després a la possessió. Seria, doncs, el diminutiu del llatí AESTUARIUM 'torrent, estuari', o sigui AESTUARIELLUM, que és justament la forma etimològica d'*Estoril*, situat en plena zona mossàrab de Portugal, a la desembocadura del riu Tejo. En el dialecte mossàrab de Portugal la *e* es va convertir en *i* mentre a Mallorca restà intacta. I en l'interior del mot l'element *tua* quedà reduït a *to*.

Segons B. Font Obrador s'havia donat el nom d'*alq. de n'Estorin* a Son Verí de Lluçmajor (33, g-11), però no hi ha proximitat geogràfica amb s'Estorell (torrent que passa prop de 50 km lluny); tampoc és clar com aquell nom podria venir d'AESTUARIUM, per més que pogués referir-se al Torrent de Son Verí que desemboca a s'Arenal i resulta de dues branques confluents, la que baixa de Son Granada de Dalt, i l'altra (ben separada segons el Mapa Mascaró) de Son Granada de Baix [¿per ventura alteració d'un **Al-Estuariün*, dual?].